

[Aksel Larsen.]

af hele den såkaldte punktbeskatning, også for at gøre denne mere overskuelig samt lettere og billigere at administrere, idet der ved en sådan revision naturligvis måtte anlægges sociale synspunkter. En begyndende kulegravning er nu foretaget i det af finansministeren i fjor nedsatte udvalg, bestående af to repræsentanter for hvert udvalgsberettiget parti med departementschef Gersmann som formand og med nyttig medvirken af embedsmænd fra told- og forbrugsdepartementet. Om udvalgets arbejde i finansåret 1969-70 er der aflagt beretning til folketinget, og det er med støtte i beretningsmaterialet, dette lovforslag er udarbejdet. Det må forstås, at forslaget ikke prætenderer at være et forslag om den helt store, systematiske og omfattende revision af forbrugsbeskatningen, men et forslag om, hvad det må synes mest rimeligt at foretage i første omgang.

Det må erindres, at med indførelse af den almindelige omsætningsafgift, den såkaldte moms, er der kommet et helt nyt element ind i forbrugsbeskatningen. For så vidt en sådan ikke kan undværes — og det kan den hverken af fiskale eller andre grunde, da det ikke kan ses, hvorledes dens provenu skulle kunne undværes eller kompenseres — må det anses for mere rimeligt at lægge hovedvægten på en neutralt virkende, almindelig omsætningsafgift end på et broget virvar af mere eller mindre velbegrundede punktafgifter.

Det måtte imidlertid givetvis være en forudsætning for momsen, at der blev foretaget den nævnte revision af hele forbrugsafgiftssystemet, herunder en nedsættelse eller ophævelse af betydelige grupper af punktafgifter. Momsen skulle jo ikke kun være en ny skat, som blev lagt oven på alle i forvejen eksisterende skatter og afgifter. Til trods for at momsprocenten i løbet af de sidste tre år er blevet forhøjet to gange, hver gang med 2,5 pct., altså fra 10 til 15 pct., er der imidlertid ikke fra regeringens side taget initiativ til den nødvendige revi-

sion af punktskatterne. For at få denne i gang har vort parti udarbejdet det foreliggende lovforslag som en begyndelse.

Endelig er der som sagt den sociale incidens af beskatningen at tage hensyn til. I almindelighed være det sagt, at i det omfang forbrugsskatter ikke kan undværes, må der gennem en progressiv indkomstbeskatning drages omsorg for, at den samlede skattebyrde bliver socialt rimeligt fordelt. Progression, og en ret stærk progression, i indkomstbeskatningen er en nødvendighed, da skat på forbruget altid vil have en tendens til at vende den tunge ende nedad, at belaste befolkningsgrupper med mindre indkomster uforholdsmæssig hårdt. Det ses ikke, at man har taget hensyn hertil ved den hidtidige tilrettelæggelse af forbrugsafgifterne.

Hvad angår punktskatternes incidens — altså den forholdsvise vægt, hvormed de hviler på de forskellige indkomstgrupper — så foreligger der ikke noget helt tilstrækkeligt materiale, men i den af mig omtalte beretning fra det såkaldte punkt- eller kulegravningsudvalg er spørgsmålet dog belyst tålelig godt og særdeles lærerigt gennem en række tabeller. Det ses heraf, at der er afgifter, der er neutrale over for indkomstgrupperne, men også sådanne, der er absolut degressive, hvilket vil sige, at de hviler tungest på befolkningsgrupper med små eller mellemindkomster. Jeg anbefaler disse tabeller til et indgående studium.

Alt dette har vi taget i betragtning ved udarbejdelsen af vort lovforslag, som tilsigter en samlet afgiftslettelse på omkring 1.066 mill. kr. på årsbasis under forudsætning af et uforandret forbrug af de pågældende varer. Da lovforslaget nødvendigvis må omfatte ændring af en mængde af afgiftslovene, kan det måske nok forekomme noget uoverskueligt. Jeg skal derfor tillade mig kort at redegøre for dets indhold og de reelle virkninger af dets vedtagelse.

Tolden på kaffe foreslås totalt ophævet. Forbruget og dermed valutaudgifterne kan ikke formodes at stige mærkbart trods den